

РЕШЕНИЕ

№ 38205

гр. София, 18.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в
публично заседание на 28.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Росица Б Сточева, като разгледа дело номер **11181** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 10а, ал. 4 вр. с чл.1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на С. В. К., [дата на раждане] притежаващ личен паспорт №764281556 издаден на 07.04.2021г.,гражданин на Руската федерация,със съдебен адрес [населено място] против отказ за издаване на виза „Д“ постановен на 18.10.2024г. от завеждащ консулската служба Г. Б. в генералното консулство на Република България в [населено място]-П. ,Р. федерация.

Жалбоподателят твърди,че отказът е незаконосъобразен поради,неспазване на установената форма,съществено нарушение на административно-производствените правила,противоречие с материално-правните разпоредби и несъответстващ с целта на закона.Моли съда да го да го отмени,като незаконосъобразен.В о.с.з. жалбоподателят се представлява от адв.Г.,редовно упълномощена,която излага съображения за основателност на жалбата.Моли административният акт да се отмени и върне на органа за ново произнасяне по молбата за издаване на виза.Претендира присъждане на разноски в молбата до съдът.

Ответникът,завеждащия завеждащ консулската служба в генералното консулство на Република България в [населено място]-П.,Р. федерация-Г. Б.,не се явява,не се представлява.Упълномощеният по делото процесуален представител гл. спец. А. депозира

писмени бележки по същество на спора на 28.10.2025г.

Административен съд София–град,като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Административното производство е започнало по повод депозирано заявление за издаване на виза тип „Д“,регистрирано под №24005022 от 29.08.2024г./л.27/от С. В. К., [дата на раждане] притежаващ личен паспорт №764281556 издаден на 07.04.2021г.,гражданин на Руската федерация в генералното консулство на Република България в [населено място]-П.,Р. федерация.В заявлението жалбоподателят е посочил,че е пенсионер и има предходни шенгенски визи от 12.08.2022г. и 11.08.2024г.Към заявлението са приложени:договор за наем на жилище от 09.08.2024г.;нотариален акт и декларация;свидетелство за съдимост,издадено от Министерство на вътрешните работи на Руската Федерация от 29.05.2024г. с №182826;руски паспорт №4281556 от 07.04.2021г.;удостоверение за инвалидност;декларация за финансови средства;медицинска застраховка за чужденци и др.

На 18.10.2024г. е постановен обжалваният в настоящето производство отказ за виза тип „Д“ на жалбоподателят.В стандартния формуляр за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза е посочено, че визата е отказана на основание чл.10, ал. 1, т.1 от ЗЧРБ.Посочени фактически основания за отказа са:“с действията си е поставил или може да постави в опасност международните отношения сигурността или интересите на българската държава или за когото има данни,че действа против националната сигурност“.Отказа е издаден от Г. Б.-Завеждащ консулска служба в посолството на Р.България в [населено място]-П..

В хода на съдебното производство по реда на чл.192 от ГПК от МВР,дирекция “Миграция”-МВР и ДА“НС“ са изискани и представени доказателства във връзка със заявлението на жалбоподателя за издаване на виза от 29.08.2024г.От дирекция „Миграция“ МВР,с писмо рег. № 536400-64552 от 16.07.2025г. е приложено становище в което е посочено,че не се възразява по повод молбата на апликанта за издаване на виза. Приложено е становище от ДА“НС“ с рег.№ВН-31-4305/15.10.2024г.,изготвено от директора на ТД НС-В.,в което е посочено,че по заявлението на апликанта следва да му бъде отказано издаването на виза,съгласно чл. 10, ал.1, т.1 от ЗЧРБ,във вр.с чл. 4, ал.1, т.14 от ЗДАНС. ДА"НС" също е изпратила и справка №RB303111-001-09/ВН-6-10211/15.10.2024г. относима към становището по реда на НУРИВОВР.

При така установеното от фактическа страна,съдът прави следните правни изводи:

Жалбата до съда е подадена на 31.10.2024г.(л.4) с вх.№29817/04.11.2024г. на АССГ от надлежна страна-адресат на оспорения индивидуален административен акт и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.Същата е в срок акта е връчен на жалбоподателят на 18.10.2024г.Съгласно разпоредбата на чл.10а,ал.4 от ЗЧРБ, отказите за издаване на визи по чл. 9а, ал. 2, т. 4,не подлежат на обжалване по съдебен ред, освен когато лицето претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека.Видно от текста на жалбата до съдът,жалбоподателят се е позовал на обстоятелства касаещи нарушаването му на права по чл. 8 от ЕКЗПЧОС.Предвид изложеното настоящият състав приема,че жалбата, попада в предвиденото в закона изключение,същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество по изложените в нея основания.

При разглеждане по съществото на спора, съдът намира следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от завеждащият консулската служба в посолството на Република България в [населено място]-П., съгласно заповед № 95-00254 от 03.10.2011г./л.100/ на министъра на външните работи и Заповед №11/22.07.2024г./л.98/на генерален консул на Република България в [населено място]-П. в Руската Федерация. Завеждащият консулската служба в посолството на Република България в [населено място]-П., Г. Г. Б., е определена да връчва откази за издаване на визи по чл. 34, ал.1 и 2 от НУРИВОВР и да съставя формуляр по образец, съгласно приложение №7 и 8 от НУРИВОВР. Следователно, оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на [чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ](#) и не са налице отменителни основания по чл. 146, т. 1 от АПК.

Отказът е издаден в писмена форма, прието е че са налице основанията по чл.10, ал.1, т.1 от ЗЧРБ. Нормата на [чл. 8 от ЗЧРБ](#) предвижда, че чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава се изисква. Съгласно [чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ](#), визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България и следователно те отказват издаването на виза. Редът за издаване на визи е регламентиран в [Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим](#), приета с ПМС № 198 от 11.07.2011г./обн., ДВ, бр. 55 от 19.07.2011г., в сила от 4.08.2011г./Наредбата/НУРИВОВР. Съгласно чл.9е от ЗЧРБ, условията и редът за издаване, отказ за издаване, анулирането и отмяната на визи и за определяне на визовия режим се определят с наредба на Министерския съвет, а условията и редът за съгласуване на заявленията за издаване на визи се определят с инструкция на министъра на външните работи, министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност". В чл.9ж, ал.1 ЗЧРБ е посочено, че за издаване на виза кандидатът подава попълнено и подписано заявление по образец, към което прилага документи, доказващи целта на пътуването. В чл.27, ал. 6 от Наредбата е предвидено, че определените по [чл. 27, ал. 2](#) консулски длъжностни лица, преди да вземат решение по заявлението за издаване на виза, извършват проверка на декларираните данни и представените документи и задължително изпращат заявлението до Националния визов център за проверка в автоматизирани национални информационни фондове, III. информационна система и Визовата информационна система на Европейския съюз, както и за консултиране с друга държава членка, прилагаща изцяло достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген, в случай че е заявено такова по реда на [чл. 22 от Визовия кодекс](#).

В случая е била спазена предвидената в чл.30, ал.1 и ал.2 от Наредбата процедура, според която искането за издаване на виза за дългосрочно пребиваване по чл.15, ал.1 ЗЧРБ се изпраща чрез дирекция "К. отношения" в службите за административен контрол на чужденците в Република България. Консулските длъжностни лица издават или отказват издаването на виза за дългосрочно пребиваване след разрешение от дирекция "К. отношения" въз основа на съвместно мотивирано

становище на службите за административен контрол на чужденците в Република България и Държавна агенция "Национална сигурност" освен в случаите по [чл. 35, ал. 2](#). Съгласуването е извършено по реда, определени в инструкцията на министъра на външните работи, министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност". Съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в [чл. 10 от Закона за чужденците в Република България](#). За отказа се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице, а в случай на издаване на виза на границата - от ръководителя на органа по чл. 10, ал. 2 или от упълномощено от него длъжностно лице. Във формуляра се вписват мотивите, като се посочва основанията за отказа, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност и се удостоверява датата на връчване (изпращане) на заинтересуваното лице. Първият екземпляр се връчва или изпраща на кандидата, а вторият се прилага към заявлението за издаване на виза и придружаващите го документи.

С Решение на СЕС (голям състав) от 24 ноември 2020 г. по съединени дела C-225/19 и C-226/19 R.N.N.S (225/19) и K.A. (C-226/19), запитващата юрисдикция е поставила въпроса за обхвата на мотивите, които трябва да съдържа окончателно решение за отказ да се издаде виза на основание член 32, параграф 1 от Визовия кодекс (т.34). Съдът е посочил, че: "въведената с Визовия кодекс система предполага хармонизация на условията за издаване на единни визи, изключва различията между държавите-членки, органите на държавите членки могат да откажат издаването на виза само на основанията, предвидени в кодекса. При разглеждането на заявленията за издаване на виза компетентните национални органи разполагат с широка свобода на преценка, що се отнася до условията за прилагане на предвидените във Визовия кодекс основания за отказ и до оценката на релевантните факти. (...) Касае се за издаването на отказ за виза върху стандартен формуляр - бланка, който отказ е издава като са отбелязани основанията в него, указано е правото на обжалване пред настоящия съд. Посоченото е достатъчно за упражняване на правото на жалба и ефективна защита.,

Настоящият състав приема, че оспореният отказ е в предвидената от закона писмена форма, но само формално съдържа реквизитите на ВК/Визовия кодекс/, посочени по-горе съобразен и с практиката на СЕС по дело по съединени дела C-225/19 и C-226/19 R.N.N.S (225/19) и K.A. (C-226/19).

Съгласно чл. 35 АПК, индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. В случая консула в генералното консулство на Република България в [населено място]-П., Р. федерация е издал обжалвания отказ, като се е позовал на становище от ТД НС-В. по повод справка №RB303111-001-09/ВН-6-10211/15.10.2024г. Която в същността си е неотнормативна по същество по повод издаденият и обжалван в настоящото производство акт. В същата не са отразени обстоятелства пряко свързани с дейността на жалбоподателя на територията на Р. България. Посочени в обжалвания акт са няколко хипотези със съюза „или“ свързани с националната сигурност на страната без конкретика като самата разпоредба на чл.10 ал.1 има няколко хипотези. Неизлагането на конкретни мотиви е в нарушение на императивната норма на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. В този смисъл е и съдебната практика по идентични основания за отказ, че "визираните в акта законови норми са общо и бланкетно формулирани, а при постановяването му неговият издател е

задължен да изпълни с конкретно съдържание визираните нормативни текстове, като следва да формулира ясно и недвусмислено относимите факти, които касаят заявителя, а не такива по принцип за заплахата на националната сигурност на страната от страна на Русия и руски граждани. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, в която изрично е регламентирано нормативното изискване за мотивиране на отказа. Настоящият състав следва да посочи, че ТР № 16/75 г., на ОСГК на ВС допуска възможност фактическите основания за издаване на акта да са изложени и в други подготвителни документи по издаването му, но това не е направено в настоящият случай т.к. извършената проверка от ДА „НС“-В. и отразеното в справка № RB303111-001-09/ВН-6-10211/15.10.2024 г. в основната си част е неотносима към обжалваният в настоящото производство акт т.к. в нея не се твърди, че апликанта е заплахата за националната сигурност на страната. Съдът намира за необходимо да отбележи, че представената справка на ДА „НС“ не съставляват такъв "друг" документ по смисъла, вложен в ТР № 16/31.03.1975 г. на ВС, ОСГК, който да може да замести мотивите към отказа поради следното. С разпоредбата на т. 14, б. „д“ на § 1 на ДР на ЗЗКИ е посочено, че „Интереси на Република България, свързани с националната сигурност“ са гарантирането на суверенитета и териториалната цялост и защитата на конституционно установения ред в държавата, включително разкриване, предотвратяване и противодействие на терористични действия. Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДАНС, Държавна агенция "Национална сигурност" е специализиран орган към Министерския съвет за изпълнение на политиката по защита на националната сигурност. Съгласно чл. 4, ал. 2 от ЗДАНС, Агенцията самостоятелно или съвместно с други държавни органи извършва контраразузнавателна дейност за наблюдение, разкриване, противодействие, предотвратяване и пресичане на замислени, подготвяни или осъществявани посегателства срещу националната сигурност, а с нормата на чл. 5 от ЗДАНС, на ДАНС е възложено да организира и провежда оперативно-издирвателна и оперативно-техническа дейност за наблюдение и контрол на лица, обекти и дейности по реда на този закон. Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 3 от ЗДАНС, Агенцията осъществява контролна дейност във връзка с пребиваването на чужденци в Република България. Държавна агенция „Национална сигурност“ осъществява възложените със ЗДАНС дейности чрез своите органи, чиито правомощия са разписани в чл. 123, ал. 2 от ЗДАНС. В изпълнение на законово определените си правомощия и при прилагане на конспиративност при съчетаване на гласни и негласни методи и средства при осъществяване на възложената със ЗДАНС оперативно-издирвателна дейност. В случая органите на ДА "НС" не са придобили информация, подкрепяща извода, че жалбоподателят ще извършва дейност насочена срещу националната сигурност, попадаща в предметния обхват на ЗДАНС, доколкото установените факти в справка № RB303111-001-09/ВН-6-10211/15.10.2024 г., не кореспондират с посочените разпоредби от ЗЧРБ на които административния орган се е позовал при издаване на оспореният акт и представените документи от жалбоподателят. В случая не са разгледани и обсъдени всички представени, със заявлението за издаване на виза, писмени доказателства. Изложеното обосновава извод за липса на мотиви в оспорения административен акт - отказ за издаване на виза вид "Д" по отношение на С. В. К.. Спазването на изискванията за форма на акта е от съществено значение, тъй като препятства както правото на защита на засегнатото от него лице, така и съдебния контрол за наличието на предвидените от материалния закон

условия за отказ, поради което представлява самостоятелно основание за незаконосъобразност по чл. 146, т. 2 от АПК.Съдът не може да допълва липсващите мотиви на органа, нито в съдебната фаза да изяснява факти, които не са намерили отражение в оспорения акт.Предвид обстоятелството, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, преписката следва да се изпрати на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Административният орган следва да обсъди писмените доказателства, които очертават условията и целта на престой на жалбоподателя в Р.България и да прецени отговарят ли на законовите изисквания, доказват ли целта на пътуването.

По изложените съображение, оспореният отказ за издаване на виза вид "Д" за дългосрочно пребиваване е незаконосъобразен на основание чл. 146, т. 2, т. 3 и т. 4 от АПК,поради което следва да бъде отменен,като преписката следва да бъде изпратена на ответника за издаване на мотивиран административен акт,с който да се произнесе по подаденото заявление №24005022 от 29.08.2024г. от С. В. К. искане за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България, вид "Д", при съобразяване на изложените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателят следва да се присъдят направените по делото разноски които се претендират с жалбата.Представен е по делото договор за правна защита и съдействие от 20.12.2024. между адв. Г. и С. В. К. за сумата от 1000 лв./л.119/,заплатена сумата в брой,които съдът приема за доказани.С оглед доказателствата по делото ответника следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателят сумата в размер на 1010 лв.,от които заплатено адвокатско възнаграждение 1000 лв. и държавна такса в размер на 10 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно и чл. 143, ал. 1 от АПК,Административен съд-София град 34 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба С. В. К., [дата на раждане] притежаващ личен паспорт №764281556 издаден на 07.04.2021г.,гражданин на Руската федерация,отказ за издаване на виза „Д“ от 18.10.2024г. по заявление №24005022 от 29.08.2024г.,постановен от завеждащ консулската служба Г. Б. в генералното консулство на Република България в [населено място]-П. ,Р. федерация.

ИЗПРАЩА преписката на завеждащ консулската служба в генералното консулство на Република България в [населено място]-П. ,Р. федерация за ново произнасяне по заявление №24005022 от 29.08.2024г. за издаване на виза тип "Д" на С. В. К., [дата на раждане] притежаващ личен паспорт №764281556 издаден на 07.04.2021г. при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона,дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Министерството на външните работа да заплати на С. В. К., [дата на

раждане] притежаващ личен паспорт №764281556 издаден на 07.04.2021г.,гражданин на Руската федерация,разноски по делото в размер на 1010 (хиляда и десет)лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

съдия: